

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru definirea
corespondenței și asigurarea confidențialității**

Analizând propunerea legislativă pentru definirea corespondenței și asigurarea confidențialității, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.BP 240 din 6.05.2004,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993 și art.48(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare definirea corespondenței și asigurarea confidențialității, urmărindu-se, după cum rezultă din Expunerea de motive, eliminarea unui “gol legislativ” în reglementarea serviciilor de trimitere a corespondenței.

Prin conținutul său normativ și trimiterile la infracțiuni prevăzute în Codul penal, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, potrivit art.73 alin.(3) lit.h) din Constituție, republicată.

2. Obiectul propunerii legislative este deja reglementat în detaliu în Ordonanța Guvernului nr.31/2002 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.642/2002.

Propunerea legislativă nu numai că nu a eliminat vreun “gol legislativ” dar ar crea **paralelisme în reglementare** și chiar **reglementări contradictorii**, aspecte care în procesul de legiferare trebuie evitate, astfel cum prevăd dispozițiile art.14 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

3. La **art.2**, expresia “trimiterea de corespondență”, definită inițial în art.2 lit.h), din Ordonanța Guvernului nr.31/2002 și reluată în Art.I pct.1 lit.g), din Legea nr.642/2003, este redefinită în propunerea legislativă, diminuându-i-se însă conținutul stabilit inițial de către legiuitor. Această observație se bazează pe evidențierea faptului că

“trimiterea de corespondență” nu înseamnă numai inițierea transmiterii acesteia, așa cum se arată în propunerea legislativă, ci și transportul efectiv al corespondenței la punctul de acces și de la punctul de acces la adresa destinatarului. Sub acest aspect definiția redată în Art.I, pct.1 lit.g) din Legea nr.642/2002 este mult mai completă și, de aceea, ar trebui să fie menținută.

4. Termenii "expeditor" și "destinatar", sunt redefiniți într-o formă diferită față de definirea acestora în Art.I pct.1 lit.s) și t) din Legea nr.642/2002.

Definirea termenului "expeditor", este contradictorie, în sensul că, pe de o parte, în concepția inițiatorilor, acesta "generează efectiv trimiterea de corespondență", iar pe de altă parte, "inițiază transmiterea acestora", deși între acțiunea de “a genera” și acțiunea “de a iniția” sunt diferențe de fond.

Termenul "destinatar", este definit greșit în propunerea legislativă în raport cu definiția formulată în Legea nr.642/2002, diminuându-i-se semnificația juridică, întrucât "trimiterea poștală", menționată în Legea nr.642/2002 include "trimiterea de corespondență" despre care se face vorbire în propunerea legislativă.

5. În ceea ce privește termenul "corespondență", menționăm că legiuitorul nu a definit acest termen nici în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr.31/2002 și nici în Legea nr.642/2002, întrucât definirea acesteia a fost făcută în dicționarele de profil ale limbii române și, deci, nu poate avea altă semnificație.

6. Definirea generică în textul propunerii legislative a expresiei "servicii autorizate", este inutilă, întrucât în actul normativ mai sus menționat, legiuitorul a nominalizat și a definit concret un număr de 5 servicii implicate în managementul serviciilor poștale.

7. Art.3 din propunerea legislativă apare ca inadecvat, întrucât ca și art.1, are caracter declarativ, rezumându-se la reiterarea unor reglementări cuprinse în alte acte normative. Astfel, în alin.(1) transpune într-o formă modificată, textul alin.(1) al art.22 din Constituție, republicată, iar în alin.(2) face trimitere la art.195 din Codul penal, trimitere realizată, de altfel și în art.4 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.31/2002 și reluată într-o formă nouă și în Art.I, pct.3 din Legea nr.642/2002, care nominalizează implicit și dispozițiile art.98 din Codul de procedură penală.

8. Art.4 reproduce conținutul infracțiunii prevăzute în art.195 din Codul penal, fără vreo modificare, trimițând însă pentru pedeapsă la acest text din Cod. Propunerea legislativă nu aduce o reglementare

nouă, iar reproducerea unei infracțiuni în alt act normativ nu este necesară, constituind un paralelism legislativ nepermis de Legea nr.24/2000.

9. Art.5-9, prin modul lor de redactare, nu au nici o semnificație juridică, iar infracțiunea prevăzută în art.195 din Codul penal este reluată de către inițiatori în debutul respectivelor articole doar ca o "obligație".

10. Art.11, nu este necesar, deoarece nu se referă la o faptă incriminată anume, ci la nerespectarea legii în întregime, ceea ce nu este posibil într-o lege penală. Totodată, semnalăm că textul se referă și la "persoane juridice", ca autori posibili ai infracțiunii, deși legea penală n-a instituit răspunderea penală a persoanelor juridice. De asemenea, ca și la art.4, în trimiterile la Codul penal s-au prevăzut și mențiuni inutile și neuzuale cum ar fi "Partea specială" a Codului penal, Titluri din Cod, numărul și denumirea unui Titlu din Cod.

11. Art.12, prin modul său de formulare, este neconstituțional, fiind, în contradicție cu dispozițiile art.78 din Constituție, republicată, potrivit căreia legea intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei.

12. La art.13, s-ar fi impus nominalizarea concretă a dispozițiilor care urmează a fi abrogate, expresia "orice dispoziții contrare" nefiind agreată de normele de tehnică legislativă.

Față de cele de mai sus, și având în vedere că în materie există un act normativ care reglementează în **detaliu** regimul juridic al serviciilor poștale, considerăm că soluțiile noi ce se intenționează a se promova, ar putea fi eventual realizate legislativ prin completarea Ordonanței Guvernului nr.31/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.642/2002, nu printr-o reglementare independentă față de actul normativ de bază, așa cum se propune.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 894/21.05.2004